

Sygn. akt II CSK 838/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa H. S.
przeciwko P. S. i R. Spółce Akcyjnej
w W.
o stwierdzenie nieważności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 8 lipca 2015 r., sygn. akt I ACa 450/14,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. oddala wniosek R. S.A. w W. o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do wymogów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy, po pierwsze, oznaczenie orzeczenia, od którego skarga kasacyjna jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, po drugie - przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie i po trzecie - skarga powinna zawierać wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Jeżeli skarga kasacyjna tych wymogów nie spełnia, podlega, zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c., odrzuceniu.

Skarga kasacyjna powódki podlegała odrzuceniu z uwagi na brak co najmniej uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Jeżeli wymienione na stronie drugiej skargi kasacyjnej przepisy uznać za te, które skarżąca uważa za naruszone, to za wypełniające pierwszą podstawę kasacyjną - naruszenia prawa materialnego - uznać można wskazany tamże art. 189 k.p.c., art. 58 k.c. i art. 37 k.r.o. Za wypełniające podstawę procesową uznać należałoby art. 232 i art. 379 k.p.c. Pozostałe przepisy kodeksu postępowania cywilnego tamże wymienione przez skarżącą nie mają żadnego związku z podstawą kasacyjną z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. Po takim wyinterpretowaniu przepisów jako mających wypełniać wskazane przez skarżącą obie podstawy kasacyjne, Sąd Najwyższy nie jest już władny dokonać dalszej wykładni skargi kasacyjnej, ponieważ nie jest do tego uprawniony. Skarga kasacyjna jest tak sformalizowanym pismem procesowym, że jej sporządzenie zostało powierzone profesjonalnym pełnomocnikom, z nadzieją ustawodawcy, że sprostają przytoczonym w art. 398⁴ § 1 k.p.c. wymogom, których naruszenie skutkuje odrzuceniem skargi kasacyjnej *a limine*. Powołany przepis, jak wskazano na wstępie, wymaga uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Spełnienie tego wymagania polega na tym, że skarżący powinien nie tylko przytoczyć, oznaczone numerem artykułu, paragrafu, ustępu, naruszone przepisy prawa ale wyjaśnić, na czym, jego zdaniem, ich naruszenie polega, a przy podstawie procesowej wykazać, że naruszenie przepisów postępowania mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (por. postanowienie SN z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08). Konieczne jest więc sprecyzowanie, do jakiego naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego doszło i na czym to naruszenie polegało. Uzasadnienie sporządzone przez skarżącą, zatytułowane zresztą tylko jako „wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania” nie pozwala zrozumieć czy obejmuje ono również uzasadnienie podstaw skargi i czy spełnia wymagania, o których mowa wyżej.

Z przedstawionej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Oddaleniu podlegał wniosek pozwanego Banku o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego zgłoszony w piśmie procesowym z dnia 6 maja 2016 r. Przepisy tak kodeksu postępowania cywilnego jak i przepisy rozporządzeń Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm. i poz. 461 ze zm.) nie posługują się pojęciem „prowadzenia sprawy w postępowaniu kasacyjnym”, a wynagrodzenie dla profesjonalnego pełnomocnika przewidują tylko za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej i udział w rozprawie przed Sądem Najwyższym. Udział jednak pełnomocnika przeciwnika strony wnoszącej skargę kasacyjną w postępowaniu kasacyjnym może wyrazić się w czynności procesowej przewidzianej w przepisach kodeksu cywilnego, to jest w złożeniu do sądu drugiej instancji odpowiedzi na skargę kasacyjną w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skargi (art. 398⁷ § 1 k.p.c.). W odpowiedzi tej może być zawarty wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego. Wówczas, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, za złożenie odpowiedzi na skargę kasacyjną adwokatowi lub radcy prawnemu przysługuje wynagrodzenie tak jak za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 października 1998 r., III CKN 805/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 79). Nie stanowi jednak odpowiedzi na skargę kasacyjną pismo procesowe, wniesione po upływie terminu z art. 398⁷ § 1 k.p.c. do dokonania tej czynności. W konsekwencji, pismo takie nie wywołuje skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym (por. wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003, nr 9, poz. 120).

jw